Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Quia uox tua suauis est. Et quis n̄ fateat uocē suauē esse ecclē
catholicē. fidē uerā cōfitentis. in suauē. q̄ æ iniocunda
esse hereticē uocē. q̄ n̄ dogmatū uentatis sed plasphemi
as in dīm. æ iniquitatē in excelso locunt. Sic æ facies ec
clē speciosa ē. hereticorū turpis æ fēda. Si q̄s tam ē. qui
bene nouerit pulchritudinē uultus eī pbare. id ē si q̄s
spūalis ē. qui scit examinare omā. nā apt̄ imperitos æ
animales homines. pulchriora uident mendacii sophis
mata q̄m diuinitatis. Possum aut̄ adhuc de loco pmu
rali etiā hoc addere. q̄d pmurale sit sinus patris. in q̄
positus unigenitus filius enarrat omā æ annuntiat ec
clē suē. quecūq; in secretis æ abscondits patris sinib;
continent. Vnde quida edocti ab eo dicebant. dīm
nemo uidit unquā. unigenitus filius qui ē in sinu patris.
ipse enarrabit. Huic q̄ euocat xpē sponsā suā. ut æ de
omib; ea quē apud patrē habent doceat æ dicat. q̄a
omia uob̄ nota feci que audiui a patre meo. æ ut iterū
dicat. pat̄ uolo ut ubi ego sum. æ isti sint mecum.

Capite nob̄ uulpes pusillas exterminantes uineas.
en uineē nrē florebunt. Secdm dramatis ordinē p
sona mutata est. n̄ iam eni ad sponsā sed ad sodales
loquit sponsus. ipsisq; dic ut capiant uulpes pusil
las que insidiant uineis. ubi pmū germen ostendunt.
nec sinunt eas puenire ad florē. Capi q̄ eas pcipit.